

[P. Christensen.]

ikke de Ønsker, som herom var fremsat, fordi Værkerne ikke ønskede en Deling af Myndigheden. Det er da vist ogsaa saadan, at det raadgivende Udval i nogen Grad har været og er et Omsvøbsorgan. Derfor undrer det mig noget, naar den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) antydede, at han kunde tænke sig noget i Retning af en Deling af det nu foreslaaede Elektricitetsraad. Jeg mener, det vil være heldigst for alle Interesser at holde sig til eet Organ, eet Raad, der i sig indeholder den Sagskundskab, der skal til for at kunne drøfte og afgøre alle de mange forskellige Spørgsmaal, som maatte blive forelagt. Hvor stort saa dette Raad skal være, og hvilke Repræsentanter der skal være i det, er et Spørgsmaal, som altid kan være Genstand for Drøftelse, og jeg har intet som helst imod, at dette drøftes. Men jeg vil dog straks sige, at jeg finder, at den Form, som den højtærede Minister har givet Bestemmelsen, imødekommer alle naturlige og velbegrundede Interesser; det er en Affattelse, der synes mig at være rigtig, og som jeg meget maa anbefale, at man holder sig til. Derved afløser man de to nu bestaaende Organer og faar eet Organ.

Saa er der dette med Raadets Beføjelse. Jeg er ganske klar over, at derom kan der være meget delte Meninger. Der har vistnok i al Almindelighed inden for de Kredse, som beskæftiger sig med Elektricitetsforsyning og Elektricitetsproduktion, været en Følelse af, at det ikke altid var formaalstjenligt, at Elektricitetskommissionen savnede en vis Myndighed til at afgøre de Spørgsmaal, som blev den forelagt. Jeg er vidende om, at der har været adskillige Tilfælde, hvor man har savnet en saadan Myndighed. Der har været Tilfælde baade paa det tekniske Omraade og paa andre Omraader, bl. a. under indtrædende Konkurrenceforhold, hvor man fra alle Sider, maaske undtaget de direkte interesserede Parter, ønskede at faa en fornuftig Afgørelse af Spørgsmaalene, og hvor man har savnet et saadant Organ. Derfor var det ogsaa paa et givet Tidspunkt inden for de Organisationer, der har Tilknnytning til Elektricitetsforsyningen, under Overvejelse at søge oprettet en Slags Voldgiftsinstans, og det har været drøftet med Ministeriet, om man ikke kunde finde de rigtige Former derfor. Jeg synes under Hensyn hertil, at man maa hilse med Tilfredshed, at det nu foreslaas, at Raadet faar Beføjelse til at afgøre de to for Værkerne og navnlig for Kommunerne vitale

Spørgsmaal, som nævnes i § 1 e. og f., dog med Adgang til Appel til Ministeren. Der er jo al tænkelig Sikkerhed, naar man for det første har et Organ, i hvilket Parterne og Offentligheden er repræsenteret, og dernæst har Adgang til Appel til den til enhver Tid siddende Minister. Men Beføjelsen maa naturligvis være begrænset, og det er her, Kærnen ligger. Bestemmelsen har vakt nogen Misforstaaelse, vistnok ogsaa i videre Kredse, idet man har ment, at der heri skulde ligge en for vidtgaende Beføjelse, skønt den ifølge Lovforslaget er i høj Grad begrænset. Det hedder udtrykkelig i § 1, Punkt e, 2det Stykke:

„Ved Udvidelser af Anlæg, som bestaar ved denne Lovs Ikrafttræden, kan dog, for saa vidt Udvidelsen ikke angaar et Samarbejde med andre Anlæg eller ikke tilstræber en Elektricitetslevering ud over Anlæggets naturlige Forsyningsomraade, den særlige Godkendelse af Udvidelsen ikke nægtes, ifald Ejeren eller Brugeren efter Forhandlinger med Elektricitetsraadet fastholder Ønsket om at udføre den anmeldte Udvidelse.“

Jeg synes, det er rimeligt, naar der er Tale om nye Anlæg, at et vist nationaløkonomisk Hensyn tages; ikke mindst af Hensyn til den ene Part i dette Spørgsmaal, nemlig Forbrugerne, maa der lægges et nationaløkonomisk Synspunkt til Grund. Det er derfor rimeligt, at Raadet faar Beføjelse til at træffe Afgørelser paa disse Omraader med Appel til Ministeren. Der bør, som det foreslaas her, tages et rimeligt Hensyn til de Forhold, som eksisterer, til den Kapitalanbringelse, som har fundet Sted, og ikke mindst til de Købstæder, de Bykommuner, der har oprettet saadanne Værker. Derfor kan jeg anbefale Lovforslaget; det imødekommer de rimelige Krav, man kan stille til en Lov som denne. At dette er Tilfældet, fremgaar alene deraf, at der, efter at der i den forløbne Sommer i stor Udstrækning har været forhandlet om dette Spørgsmaal inden for de Organisationer, som beskæftiger sig med Elektricitetsproduktion og Elektricitetsforsyning, er givet Tilslutning til Bestemmelser, der svarer til det nu foreliggende Lovforslags. Den højtærede Minister har netop i høj Grad taget Hensyn til de Ønsker, der har været fremsat ude omkring, derunder til de Anker, som har været rettet mod en for vidtgaende Centralisation. Alle disse Ønsker er imødekommet; Affattelsen er sket i Overensstemmelse med den samlede Kommissions Indstilling af 1928 og med Beslutninger, som Danske Elektricitetsværkers Forening og